

rådet. Lissabon-traktaten indeholder ikke en forpligtelse til nedrustning. Regeringen har ikke kendskab til planer om militær nedrustning inden for EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Det er hensigten, at de europæiske militære kapaciteter styrkes, så EU er i stand til at gennemføre de i traktatens artikel 42 og 43 anførte opgaver.

I øvrigt henvises til svar på spørgsmål 569.

Spørgsmål nr. 591:

Af ministerens svar på spørgsmål 329 til L 53 fremgår det, at EU-Kommissionen har ansvaret for administrationen af FUSP-budgettet med dertil hørende kontrolmuligheder. Er regeringen tilfreds med denne ordning set i lyset af de regnskabsmæssige problemer i EU-systemet?

Svar:

Der er i dele af gennemførelsen af EU's budget en række mangler og svagheder. Derfor arbejder regeringen aktivt for, at alle dele af EU's budget forvaltes og kontrolleres korrekt af Kommissionen og andre budgetansvarlige på EU-niveau og nationalt niveau. Regeringens indsats finder bl.a. sted ved Rådets (ECOFIN) behandling af Revisionsrettens årsberetning og Kommissionens forslag til en generelt bedre budgetgennemførelse såvel som i de arbejdsgrupper, der drøfter spørgsmål om den finansielle styring, kontrol og revision af de enkelte budgetområder.

Spørgsmål nr. 592:

I ministerens svar på spørgsmål 435 til L 52 henvises der til Udenrigsministeriets redegørelse for konsekvenserne for Færøerne og Grønland af forfatningstraktaten m.v. (af 29. marts 2005). En af hovedpointerne i redegørelsen er, at udenrigspolitikken stadig er mellemstatslig på trods af styrkelsen af den fælles udenrigspolitik. Men hvordan vil udenrigsministeren garantere, at Færøerne og Grønland ikke mister indflydelse på den danske udenrigspolitik, hvis Lissabon-traktaten vedtages, f.eks. i en situation, hvor et hasteemne kommer på dagsordenen i EU?

Svar:

Danmarks udenrigspolitik fastlægges af regeringen og Folketinget. Alle medlemmer af Folketinget – herunder de grønlandske og færøske – har samme ret til at gøre deres indflydelse gældende i disse spørgsmål. Hertil kommer, at regeringen igennem en årrække har udviklet et sam-

arbejde med de to landsstyre, der giver regeringen og landsstyrene mulighed for løbende at drøfte udenrigspolitiske emner af særlig betydning for Færøerne og Grønland. Vedtagelser inden for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik omfatter ikke Grønland og Færøerne, hvilket i sig selv betyder, at særlige færøske eller grønlandske interesser kun sjældent vil blive berørt.

Spørgsmål nr. 593:

I ministerens svar på spørgsmål 415 til L 53 henvises der til besvarelsen på spørgsmål 237 af 23. maj 2005 (L137). Men efter den pågældende besvarelse har Finland revideret sin lovgivning angående kravet om FN-mandater. I den finske regerings begrundelse (Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om militär krishantering) blev det således slået fast, at formålet med lovændringer var at gøre det muligt for Finland at deltage i EU's militære kampgrupper. Den finske regering nævner også undtagelsessituationer, hvor militære aktioner uden FN-mandat kan opstå. Er udenrigsministeren uenig med Finlands regering i, at EU's militære kampstyrker vil kunne komme i situationer, hvor militære aktioner uden FN-mandater kan opstå?

Svar:

Nej. I besvarelsen af spørgsmål 237 af 23. maj 2005 (L 137) anføres bl.a. at: »Endelig kan det i ekstraordinære situationer være nødvendigt at engagere sig for at forhindre humanitære katastrofer som eksempelvis folkedrab i tilfælde, hvor FN's Sikkerhedsråd ikke har kunnet blive enigt om at tage skridt til at standse overgrebene.«

Spørgsmål nr. 594:

I protokollen om tjenesteydelser af almen interesse skelnes der mellem på den ene side tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (artikel 1) og på den anden side ikke-økonomiske tjenesteydelser (artikel 2). I svaret på spørgsmål 261 til L 53 oplyser ministeren, at »Det er op til medlemsstaterne selv i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte, hvad de definerer som tjenesteydelser af almen interesse og almen økonomisk interesse.« Ministeren bedes derfor redegøre for, hvad ministeren forstår ved ikke-økonomiske tjenesteydelser, samt udlevere en liste over disse.